

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. יש קעה ראיתי שחזר
השמש בשגגה שיצא
מלפני השלש:
- קולה י
2. ויאמר אברהם אל
נעריו של כלם פה עם
החומר ואדע ובער כל
עד בה ונתחתוהו ונשבה
אלים: בוראת כח
3. בורות קישן פתגמא
ותאמר קדישן שלמא
עד דבורה ידעון הניא
יד שלש עולם במלות
אנש ולמן יד יצא
ינהגת משפל אנשים יקים
עלה י
4. כל יד פרתה בבקר
לקחא חמה ונצבת
הקראתה על שפת הנה
ודמשת אשר דהפך
לנחש חסח בקר:
- שמות טו

הגהות הב"ח

(א) גמ' אחוה דמר שמואל
 איתרע ליה מילתא:
 (ב) תוס' ד"ה ובגוסטרי
 כ"י ובה"ג פוסק תוך
 שבעה אסור: (ג) בא"ד או
 שמו ממעשה דשמואל
 משמע ק"מ מדשקליהו
 לטופריה או אסור משמע
 דמעשה דשמואל לא היה:

גליון הש"ס

גמ' אשה עוברה ותפיל.
 עי' סנהדרין דף נט ע"א
 מד"ה ליכא: תוס' ד"ה
 ובגנוסמרי וכו' ולא כרב
 שישא בריה דרב אידי.
 לעיל דף יא ע"ב:

הגהות הגר"א

[א] גמ' לזוית. נ"ב הנחה
כל שמעכבת ר' אחי
וצפפה המעכבת. כ"ה
גירסת צה"ג ועי' רא"ש
מש"ש. (ועמ"ש רבינו
צא"ט סי' תה"א):

ואלו מגלחין פרק שלישי מועד קטן

יח.

עין משפט
נר מצוה

זח א ב מיי פ"ה מהל'
 אכל הלכה ב סמג
 שן דרינק ב טוש"ע י"ד
 ס' שם סעיף ז:
 זח א ב מיי פ"ה מהלכות
 יו"ט הלכה כ ופ"ה
 הל' אכל הל' ב טור ש"ע
 ח"א ס' מקנא סעיף ח
 טוש"ע י"ד ס' של
 סעיף א:
 זח א ב מיי פ"ו מהל' יו"ט
 הלכה כא סמג לאחין ס'
 יור ש"ע א"ח ס' מקנא
 סעיף א:
 זח א ב מיי פ"ו וסמג שם
 טוש"ע שם סעיף ב:

מוסף רע"י

הורפן חסיד. חסיד עדיף
עדיף, כשקוצרן איכא
מיטש דהדרי ומגלו (נדח)
(.) מי שאין לו אלא
לוק אחד. ללא קניא
ללא מכנס מפני הכנימה,
אפילו כינס לפני המועד
וותר לכנסה במועד
(תענית כט:).

דבינו חננאל

[illegible]

וַאֲסִיתִיָּעָא מִלֵּתָא דְהַדּוּר. תִּימָה לְלֵמָּא מִלֵּה טוֹבָה מְרֻבָּה
וְהוּא לִיָּה לְאַתְיָי הָא דְאַמֵּר עוֹלָא בְּעֵלְמָא (בְּרֻכִּית
דְּפ' יט. ע"ז) לְעוֹלָם אֵל יִפְתַּח אֲדָם פִּיּו לְשׁוֹן שְׁנֵאמֵר שְׁמֵנו דְּבֵר ה' ^א
קִלְיִי קִדּוּם כּו' (יִשְׁעִיָּה א): **וּבִגְנוֹסְטֵרִי** אֲסוּר. פִּי' בְּעֵרוֹן ^ב

עַד וּבִאֲבָל ^(א) דָּאִמֵּר
הַמִּיקָל בִּאֲבָל פִּנְחָם
יַע ^(ב) בִּיה מִילְתָּא עַל
מִינֵיהּ חֲזִנְהוּ לְטוֹפְרֵי
מָמַאי לֹא שְׁקֵלְתָּ לְהוּ
מִי מוֹלֹלֹת בֵּיה כּוּלִי
שְׂרֹצָא מִלְּפָנֵי הַשְּׁלִיט
בְּשִׁמּוּאֵל עַל פִּנְחָם
אֵם מִינֵיהּ שְׁקֵלְנִיהּ
יָה אִמֵּר לִיה לִית לָךְ
דָּאִמֵּר ר' יוֹחָנָן מִנִּין
רִים שְׁנָאִמֵּר ² וַיֹּאמֶר
לָכֶם פֹּה עִם הַחֲמוּר
יָה וּנְשִׁתְּחוּהּ וּנְשׁוּבָה
תָּא דִּהְדוּר תְּרוּיִיהּ
יָגֵל לֹא אִמֵּר רַב עֵנָן
מִפְּרָשָׁא לִי מִינֵיהּ
לֹא שֶׁנָּא דְרָגֵל אִמֵּר
ב ³ וּבִגְנוּסְטְרָא אִסּוּר
יָה קְאִימָנָא קְמִיָּה
לֹא שֶׁל מוֹעֵד וּשְׁקֵלְנִיהּ
יָהוּ שְׁמַע מִינָה תִּלְתָּ
לְצַפְרָנִים בַּחוּלֹי שֶׁל
בֵּהן מִשּׁוּם מִיָּאֻם
זוֹרְקָן אִינִי וְהַתְּנִיָּא
צַפְרָנִים הַקּוֹבְרִין צִדִּיק
שֶׁעַל טַעֲמָא מָאִי שְׁמָא
יִכְבְּרָה וְתַפִּיל אִשָּׁה בִּי
תִּימָא זִימְנִין דְּמִיכְנֻשִׁי
כִּיּוֹן דֹּאשְׁתָּנִי אִשְׁתָּנִי
רַב זֹג בֹּא מַחֲמַתָּן
מַתְנִי זֹג בֹּא מַחֲמַתָּן
צַפְרָנִים וְהַתִּיר לָהֶם
זֵי מִמֵּנו שְׁפָה ² וְהַתִּיר
יֹא לְזוּיָת אִמֵּר רַבִּי אֲמִי
עֲקֵבְכֶת דְּמִי לִי וַאֲמֵר
מִשָּׁה הוּא אִמָּה וְזִקְנָו
שִׁים יָקִים עֲלֶיהָ וַאֲמֵר
י מִשָּׁה אֲמַגּוּשִׁי הִיא
הָבָא מִמְדִּינַת הַיָּם:
תֵּר לִכְבֶּסּוּ בַּחוּלֹי שֶׁל
הַיָּם כֹּ' הֵי אִין מִי
יָה אִסְבְּרָה לָךְ מַתְנִי
יֹרִי מִשְׁמִיָּה דְר' יוֹחָנָן
פַּחוּת הַיָּדִים מִפְּפֻחוֹת
הַפְּרִים
נִמְאִי עֲסִיקִין שְׁלָל כִּיבְסוּ
יִי מִשְׁמַע דְּמִי שְׁאִין לוֹ
הֵי לִי דִּהִי מִשְׁמַע מְדֵלָא
שְׁאִין כֵּן בְּרַגֵּל זֵ"ע בְּכֹהֵן
שְׁלָמָה מִשְׁמַרְתּוֹ בְּרַגֵּל אִם
מוֹתֵר לִכְבֶּס
הֵי לְהִיט צִי"ט שְׁאִסּוּר
שְׁלָל עַל צַפְרֵי הַרְגֵּל
דָּאִסּוּר לִכְבֶּס וְלַרְחוּךְ
כֹּל הַיּוֹם מוֹתֵר
מִנְּמִי טַעֲמָל לֹא תֵּי:

הספרים

ר. ערעה שהיה בימי משה, הוא אמה וזקנו אמה ופרמשחקו אמה וזרת, לקיים הכתוב ושפל אנשים יקים עליה. **מאתי** ואלו ר. לכבסו בחולו (של מועד). איני והתנינן אלו מכבסין במועד הבא ממדינת הים כו' וחשיב להו כל מי שהחירו לו חכמים (י) ומטנפי שרי לכבסינהו לכלהו. משמיה דר' יוחנן אמרו כלי פשתן מותר לכבסן במועד, והני מטפחות דתנינן במתני',

הלכה כרבי יוסי במועד. דמחיר: איסור ציה מילא. בפנחס
אחריהם הוה אצל: עייל שמואל לישאל ציה טעמא. לדבר
על לבו דפנחס: אילו בדידיה הוה. כלומר אילו היית אצל: מי
מוזילא איהו כולי האי. באצילות שקלת לטופרך: ואיסור ציה
מילא.

חֲבִיטָנִיו לֹאפִּיָּה. וְזָקִינָהּוּ מְרֻבָּ
 כְּעֵס וְהִדֵּר מִכֵּס לְהוֹ דוֹרְקָן רָשָׁע:
בְּרִית כְּרוּסָה לְשַׁפְּתִים. דְּכַתִּיב
 וְשִׁמְחָתוֹהּ וְשִׁבְצָה אֲלֵיכֶם וְכֵן הִיא
 דְּחִזְרוּ בְּמִינָהּ: **סְבוֹר מִינִיה** דִּיד.
 מִמְּהִירוֹת צִמִּי אֲבָלוּ מִשֵּׁס דְּמֵאִין דְּרַגְלָא
 גִּינוּמְטֵרִי. מִסְפֵּרִים: אֵין כֵּס
 מִמֶּשֶׁס מִיֹּאס. מִדְּשָׁקל לִיה בְּשִׁינִיה:
 וְשָׂדִי לִיה לֹאֲבִרָא. וְעִבְרָה עֲלֵיהּוּ
 אִתְּחַתֵּא אֲבִרָא: **כִּיּוֹן דִּאִישְׁטִי.**
 מִמְּהִירוֹ דּוּכְתָא דְּהִיב מְעִיקְרָא אִישְׁמִי
 וְלֹא מִזְקִי: **וּמֵר זּוּטְרָא מִסְנִי.**
 בְּצִבְרִיתָא דְּבָקָשׁ מִמֶּנּוּ לְפָרְנִים צִמִּי
 וְלֹא אֲבָלוּ מִשְׁמֵיהּ דְּרַב יְהוּדָה:
וְיֹאס בָּקָשׁ מִמֶּנּוּ סָפָה הִיא מִסְנִי
 לְהֵס. כְּלוּמַר אֲנָא חֲזִינָא לְעִמְתִּיה אִי
 שְׂאֲלוּ לְגַלְלָהּ הַסָּפָה הִיא מִסְנִי לְהֵס
 דִּלְחִין כֵּסֵס מִשּׁוּם כָּל תַּשְׁחִית פִּלַּת
 וְיֹקֶנָּה (וְיֹקֶרָא יֵט): **מוֹוִיט לְוִויט.** מִסּוֹף
 הַסָּפָה לְסוֹף הָאֲחֵר מוֹתֵר לְגַלְלָהּ שְׁרִי
 מִמְּעַכְבָּת אֲרִיִּלָּה וְשִׁתִּיה מִוֹאִס:
וְלִיגִלְדִּי. דִּלְחִינָא דְּעֵתִי כָּל הַסָּפָה
 כְּכִסְפָּה מִמְּעַכְבָּת דְּמִי דִּלְחִינָא לִי
 דְּעֵתִי: **פִּרְמִשְׁסִקוֹ.** אֲחֵתוֹ: **אֲמוּגִישִׁי**
 הִיא דְּכַתִּיב הֵנֶּה יוֹלָא הַמִּינָה.
 מִמְּחֻלּוֹת בְּמֵס' שְׁכַת (דָּף עה.) חֵד
 אֲחֵתֵר חֲרָשִׁי לְהִכִּי יוֹלָא לִיאֹר בְּשִׁבְלִי
 מִכְּשָׁפוֹת וְאִידֵךְ אֲחֵר יִדְרִיפִי לְהִכִּי יוֹלָא
 לִשְׁמֹרֵת לִי יִמִּי וְלִי עֲשִׂיתִנִּי:
מִטְפָּחוֹס יִידִים. שְׁמַנְגִּיץ בֶּהן יִידִים
 מִמֶּשֶׁס דְּמֵאִס: **מִטְפָּחוֹס הַסָּפּוֹ.**
 שְׁמַנְגִּיץ בֶּהן עֲלָמָן כְּשִׁיזְאֲלִין מִזִּית
 הַמֶּרְחָן: **וְשַׁעֲלוּ מִטּוּמָאָהָן.** בְּמוֹעֵד:
מִמְּסִנִּי. דְּקִתְנִי אֲלוֹ מִכְּכִנִּין אַע"ג
 דִּלְחִית לִיה תְּרִי וּמִטְנִפִי אֲבָל מִי שְׁאִין
 לִי אֲלֵא חֲלוֹק אֲחֵד דְּכּוּלִּי עֲלָמָא שְׂרִי:
 כְּלִי

ואם בקשו ממנו שפה התיר להם ושמואל אמר אף בך
להם אמר אביטול ספרא משמיה דרב ^א (פפא) שפה מזוויו
ובשפה המעכבת א"ר נחמן בר יצחק לדידי כשפה ה
אביטול ספרא משמיה דרב ^ב (פפא) פרעה שהיה בימ
אמה ופרמשתקו אמה וורת לקיים מה שנאמר ^ג ושפל א
אביטול ספרא משמיה דרב ^ד (פפא) פרעה שהיה ב
שנאמר ^ה הנה יוצא המימה וגו': ואלו מכבסין במועד
אמר רב אסי א"ר יוחנן ^ו ^ז מי שאין לו אלא חלוק אחד
מועד מתיב ר' ירמיה אלו מכבסין במועד הבא ממדי
שאיין לו אלא חלוק אחד לא אמר ליה ר' יעקב לר' יר
אע"ג דאית ליה תרי ומטנפי שלח רב יצחק בר יעקב בר
כלי פשתן מותר לכבסן בחולו של מועד מתיב רבא ^ח

לְאַחֵר שָׁעָה: **אֵעָ"ג** דְּאִית לֵיָּה תְּרִי וּמִשְׁנָפִי. מְדַלָּה מִשְׁנֵי הַכֶּסֶּה חֲלוּקִים אֶחָד אֶלֶּה הֵיכָל דְּכֻסּוֹ לְפָנֵי הָרִגְלֹל אֲזַל לֹא כֻכְסוֹ דְּפִשְׁעֵי לֹא פִשְׁעֵי וְלֹא כֻכְסוֹ לְפָנֵי הַמוֹעֵד כִּךְ נִרְאֵה לִי וּבְחוֹסָפוֹת מִסּוּפֹק בִּזְהֻ וְיֹ לִי אֶלֶּה חֲלוּקִים אֶחָד דֶּהֱא אִפִּילוֹ אִם הִיוּ לוֹ מִכּוּסֵּין אֲסוּר לְבָזֹשׁ מִן הַלְּחִתָּהּ לְדַעֲלֵי (דף י"ד:) דִּתְנָה כֵּהֵן וְאֲזַל אִפִּילוֹ לְתִנָּה לִדְרוֹן אֶחָד שֶׁל הַהִילֵּה בְּצִוּן אִזְ עַד חוּל הַמוֹעֵד בְּחִמּוּין וְאִינוּ מוֹתֵל מִכּוּסֵּי"ט מִכּוּסֵּי"ט לְכֻכְסֵּי בְּצִוּן וְזֵעֵר אִם אִמְתֵּה

לכבס במועד, ולא תני מי שאין לו אלא חלוק אחד בהדיהו. ופרקינן [מתני' אע"ג דאית לי' חלוק אחד בהדיהו] ונשכחא ונשובה אליכם. ואיסייעא מילתא והדרי תרווייהו ו